

Co to znamená, když o úsudku prohlásíme, že je logicky platný? Běžná odpověď by mohla znít: úsudek je logicky platný tehdy, nemůže-li dojít k tomu, aby jeho premisy byly pravdivé a závěr zároveň nepravdivý. Alfred Tarski nabídl v roce 1936 svoj i slavnou analýzu pojmu logického vyplývání, která měla zpřesnit toto intuitivní porozumění a stát se jeho pojmově adekvátním formálním protějškem: "Věta X logicky vyplývá z vět třídy K, právě když každý model (tj. každá interpretace jeho mimologických konstant) třídy K je zároveň modelem věty X." Tato definice je dodnes považována za pojmově výstižnou analýzu před-teoretického pojmu logického vyplývání. Ve své práci se pokouším odpovědět na to, zda lze takové tvrzení ospravedlnit. Různé adaptace tohoto řešení totiž vykazují různé nedostatky a v důsledku se ukazují, že modelověteoretický přístup k otázce podstaty logických pojmů není vhodný.